

Izhaja

vsak četrtek z datumom
prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankirajo in po-
šiljajo uredništvu lista »Mir«
v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osební pogovor od 11. do 12. ure
predpoldne in od 3. do 4. ure
popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni
strani lista napišejo, druga
stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor
priložiti poštno znamko.

Nefrankovani dopisi se ne
sprejmejo.

MIR

Glasiló koroških Slovencev

Velja

za Avstro-Ogrsko . . . K 4:—
» Nemčijo . . . » 5:—
» ostalo inozemstvo . . » 6:—
za celo leto.

Naročnina naj se plačuje vnaprej.
Posamezna številka velja 10 h.

Za oglasila se plačuje po 10 h, med
besedilom po 20 h za 1 cm² vsakokrat;
minimum 24 cm². — Za poslano se
plačuje po 15 h, za parte, zahvale in
izjave po 20 h za 1 cm². — Za male
oglasne se plačuje po 4 h, debelo tiskano
6 h za besedo vsakokrat; minimum 40 h.
Za izvestilo pri upravníštvu 40 h posebej.
Vprašanjem je za odgovor priložiti znamko.

Denar naj se pošilja na naslov:
Upravištvó lista »Mir« v Celovcu,
Vetrinjsko obmestje št. 26.
Poštóhраниlnični račun št. 96.232.

Leto XXXVI.

Celovec, 7. septembra 1917.

Št. 36.

Prvi Slovenec — minister.

Po preteku dveh mesecev je dr. vitez Seidler vendar sestavil definitivno uradniško ministrstvo. Imenovanje je bilo razglašeno 30. avgusta. Vsako uradniško ministrstvo je le provizorično, Seidlerjevo pa še prav posebno, po vsej svoji sestavi. Pričakovalo se je, da bo novo ministrstvo sestavljeno iz zastopnikov vseh narodnosti in bi tako vsaj na zunaj predstavljalo vladó države narodov. V novem ministrstvu pa sedijo poleg osem Nemcev le Poljaka Cwiklinski in Twardowski, Slovenec Žolger in Ukrajinec Horbaczewski. Za češkega ministra naj bi veljal grof Sylva-Tarouča, član češkega konservativnega veleposelstva, ki pa narodnim Čehom ni posebno blizu. To je velika Seidlerjeva napaka. Morda pa je grof Sylva-Tarouča že sedaj določen, da prevzame dedščino dr. Seidlerja; poverjeno mu je poljedelsko ministrstvo, iz katerega je izšel kot ministrski predsednik tudi dr. Seidler.

Morda najpomembnejše je pa imenovanje dr. Ivana viteza pl. Žolgerja, prvega Slovenca, ki je postal minister. To je v toliko razveseljivo, ker je s tem slovenskemu narodu priznana politična enakovrednost poleg drugih narodnosti. To je tudi, kar vznemirja gospode Nemce, ki bi v Slovencih radi videli večne hlapce. Zato — odkrito povemo — nas to imenovanje veseli. Večjega pomena pa to imenovanje za nas nima. Dr. Žolger je visok uradnik, in le kot tak in ne kot zaupnik slovenskega naroda je vstopil v ministrstvo. Stališče Jugoslovanskega kluba do vlade se vsled tega ne bo prav nič izpremenilo, čeravno se je program nove vlade vsaj v nekoliko — približal jugoslovanski deklaraciji: »V političnem oziru si bo nova vlada v prvi vrsti prizadevala v dobrem sporazumljenju z državnim zborom približati uresničenju že naznanjení program o času primerni izpolnitvi naše ustave, varujoč potrebe skupnosti in v smislu enakopravnosti narodov primerne narodne avtonomije.«

Med popolnoma ponesrečenim Clam-Martincevim programom in programom nove vlade je velika razdalja, pa med programom nove vlade in deklaracijo Jugoslovanskega kluba z dne 30. majnika nič manjša. Politični program nove vlade je polovičarsk, ki ne more rešiti narodnostnega vprašanja v Avstriji v zadovoljnost narodov in korist države same. Narodna avtonomija v okviru dosedanjih kronovin je ravnotoliko vredna in za narodno ravnopravnost ravnotako brezpomembna kakor § 19 državnega temeljnega zakona; na ta paragraf, veljaven samo na papirju, so se vsi brezpravni sklicevali, pa jim je ravnotako malo pomagal kot more rešiti narodno vprašanje avtonomija v okviru sedanjih dežel.

Novo ministrstvo je sestavljeno tako-le: Ministrski predsednik: dr. vitez Seidler, naučni minister: dr. Ludovik Cviklinski, železniški minister: dr. Karel Banhans, pravosodni minister: dr. Hugon vit. Schauer, minister javnih del: Emil vitez Homan pl.

Herimberg,

finančni minister: dr. Ferd. baron Wimmer, minister za deželno brambo: Karel Czapp pl. Birkenstetten,

trgovinski minister: dr. Friderik baron Wieser, poljedelski minister: Ern. grof Sylva-Tarouča. Za svoje ministre je cesar imenoval: dr. Viktorja Matajo, dr. Ivana viteza Žolgerja, dr. Julija pl. Twardowskega-Skrzyno in dr. Ivana Horbaczewskega.

Ministru dr. pl. Twardowskemu-Skrzyno ostanejo poverjene agende, ki jih je opravljal v dosedanjí svoji lastnosti kot poljski minister.

Minister dr. Mataja in minister dr. Horbaczewski imata nalogo, voditi priprave za ustanovitev ministrstva za socialno skrbstvo in ministrstva za zdravstvo.

Posebna naloga ministra dr. viteza Žolgerja bo, da se bo od slučaja do slučaja na željo ministrskega sveta in ne krajšajoč pristojnost raznih centralnih mest in drugih upravnih instanc bavlil z enotno upravo takih z vojno v zvezi stoječih upravnih zadev vlade, ki se nanašajo na delokrog več ministrstev, in olajšati njih soglasno rešitev in pripravljanje za sklep v ministrskem svetu.

Prvi slovenski minister dr. Ivan vitez Žolger je bil rojen leta 1867 v Devini pri Slov. Bistrici na Spodnjem Štajerskem. Leta 1894 je bil promoviran za doktorja prava sub auspiciis Imperatoris ter je vstopil v službo politične uprave na Štajerskem, od koder je prišel l. 1898 v naučno ministrstvo in l. 1902 v ministrsko predsedstvo. Leta 1907 je postal načelnik državnopravnega departementa v ministrskem predsedstvu. To je velevažen urad, ker se v njem rešujejo vsa velika in težka vprašanja, tičočá se nagodbe z Ogrsko. Dr. vitez Žolger je postal tedaj ministerjalni tajnik in l. 1915 sekcijski šef. L. 1917 je dobil dr. Žolger viteški stan. Od l. 1899 je dr. vitez Žolger tudi privatni docent na pravni fakulteti dunajskega vseučilišča. Tudi kot juridični pisatelj si je dr. vitez Žolger pridobil velik ugled. Spisal je več razprav in knjig in je zlasti veliko in zasluženó pozornost vzbudilo njegovo delo o avstro-ogrski nagodbi, ki je izšlo l. 1911. Sploh je dr. vitez Žolger danes priznan za eno prvih avtoritet v nagodbenih stvareh.

Politični pregled.

Amerika odgovori papežu.

Angleški poslanik je 30. avg. izročil papeževemu državnemu tajniku Wilsonov odgovor na papeževo mirovno noto. Odgovor hvali papežev korak, pa mir vendar odklanja češ: Sv. oče predlaga, da se povrnemo k razmeram pred vojno, splošno odpuščanje, razorožitev in sporazumljenje narodov, svobodo morja; zahteve Francoske in Italije, zamotano balkansko vprašanje in obnovenje Poljske naj se uredi po spravljivem dogovoru. Nobenega teh vprašanj pa ni mogoče rešiti brez trdne podlage za to. Cilj vojne je, svobodne narode osvoboditi ogroževanja velikanske vojaške sile, ki jo vodi neodgovorna vlada, ki na tihem dela načrte za svetovno gospodstvo. Ta sila ni nemški narod, ampak nemški vladar. Skleniti s tako silo mir, bi se reklo, da bi svojo silo zopet pridobila in svojo politiko obnovila. Avstro-Ogrske, kateri Amerika ni napovedala vojske, ampak le prekinila z njo zveze, Wilsonov odgovor ne omenja.

Proti italijanskim zahtevam.

Politično društvo »Edinost« v Trstu je imelo 28. avg. izreden občni zbor, na katerem je posl. dr. Rybaš povedal mnogo zlatih resnic in strašnih obtožb zoper avstrijske vlade na jugu. Objaviti moremo le majhen izvleček: Vojno razdejanje gledamo tik pred nosom, z otožnostjo v srcu, obenem pa tudi s pritajeno jezo, ker vse to, kar se dogaja sedaj, smo videli že leta naprej in opozarjali poklicane činitelje, na vse to, toda, žal, pridigali smo gluhim ušesom. Sedaj vidijo vse to tudi tisti, ki prej niso hoteli videti. Ali je bilo treba, da je prišlo do tega. Krivda ni samo pri sovražniku; ob vsaki priložnosti smo opozarjali na nevarnost, ki preti z one strani, na zgrešeno politiko na Primorskem, ki je bila taka, da je naravnost podpirala tiste aspiracije, ki niso bile naperjene samo proti nam Slovincem, temveč tudi proti Avstriji, kakor dokazujejo sedaj tako jasno dogodki sedanjih dni.

Na Dunaju, kjer so odločevali o naši usodi, so delali tako, kot da bi hoteli našo deželo pripravljati za blaženo Italijo. Naša vlada je z vsemi sredstvi podpirala težnje Itali-

janov, postavljala nam jih je za gospodarje, nameščala italijanske uradnike po čisto slovenskih krajih, ustanavljala italijanske šole na popolnoma slovenskih in hrvatskih tleh in je — to se nadaljuje še danes — prepregla z italijanskimi uradnimi imeni vso našo zemljo od Premanture do Rombona. Povsod samo italijanski napisi, samo italijansko uradovanje. Sedaj pa morajo naši vojniki braniti to zemljo, o kateri trdijo Italijani, da je italijanska.

Toda kako vendar morejo Italijani trditi to? Saj so bili vendar sami tu in vedo prav dobro, da ta zemlja ni italijanska. Izvzemši Furlanijo in nekoliko istrskih gnezd ob morski obali, v katerih se je poitalijančeval naš narod, je vse tam doli od istrskih otokov pa tja gori do Rombona in Triglava vsa ta zemlja jugoslovanska. Kako morejo potem trditi Italijani, da je ta dežela italijanska?! Da je ta naša zemlja italijanska, morejo Italijani trditi celó po samih naših zemljevidih, ki jih je napravil naš generalni štab. Saj čitate na teh zemljevidih Monte Santo, čeravno je to naša Sveta gora, saj čitate v poročilih generalnega štaba o Bainsizzi, o Opacchiaselli, Jamianu itd., kot da bi bili ti kraji nekje tam doli v Kalabriji ali na Sardiniji, kamor odvajajo Italijani naše ujetnike in internirance. Če se mora sedaj Avstrija z orožjem braniti proti verolomni Italiji, zadene za to največja krivda nesrečno, zgrešeno, da, zločinsko politiko, ki so jo delali avstrijski politiki in državniki! (Dolgotrajno, viharno prihrjevanje.)

Na Dunaju so bili tudi ljudje, ki so govorili, da ni nevarnosti s strani Italijanov, pač pa s strani — Slovanov. Te ljudi vprašajmo danes: Kdo pa stoji danes na naših mejah, kdo se pa bori na soški fronti, kdo nastavlja svoje prsi za obrambo teh dežel proti Italijanom in proti vsem drugim sovražnikom? Ali so to morda tržaški Italijani? Ali so morda italijanski polki, ki stoje tu hrabro na braniku? Ali niso to slovenski in hrvatski polki, ali niso Bosanci, ki zastavljajo tu svoje mlado življenje za skupno domovino? To so ljudje našega jezika, ljudje naše krvi, ki padajo na tisoče in tisoče kot žrtve nesrečne avstrijske politike. Ta dokaz je jasen, le žal, da je za nas tako krvav, tako občuten!

Na shodu je bila sprejeta ostra resolucija zoper pohlep Italije po slovensko-hrvatskih deželah in Trstu, v katerem je, zlasti v okolici, slovensko prebivalstvo edini v resnici avtohtoni, domači element, a v Dalmaciji predstavlja celo 98 % vsega prebivalstva.

Dr. Korošec in dr. Krek

se mudita v Zagrebu in se podasta nato v Sarajevo, da vrnete obiske tamošnjih političnih voditeljev na Dunaju.

Sklepi Nationalverbanda.

Nationalverband je v svoji seji 27. avg. med drugim napravil sklep: narodne interese postaviti pred vse druge ozire. Naslednji dan je bil sprejet predlog posl. Langenhana, ki poziva vladó, naj z najostrejšimi sredstvi in brezobzirnostjo nastopi proti agitaciji, ki je naperjena zoper nerazrušljive odnose do nemškega zaveznika. »Arbeiterwille« odgovarja na to: Če smo z Nemčijo zvezani na žive in mrtve, moramo imeti tudi pravico, zavzeti stališče nasproti dogodkom v rajhu, v kolikor vplivajo na našo usodo.

Seja gospodarskega odseka

v zbornici je bila zelo burna. Razpravljali so med drugim tudi o pomanjkanju premoga. Poslanec dr. Krek je rekel, da imamo z ozirom na Nemčijo ako ne bi hotela izpolnjevati pogodbe glede dajanja premoga, izdatno sredstvo: Ločitev od Nemčije.

Državni zbor

bo sklican na 18. septembra.

Razkol med Poljaki.

Poljska legija se je v vojni zelo obnesla; ko je bilo od osrednjih držav proglašeno poljsko kraljestvo, je stopila poljska legija nekoliko v ozadje. Zadnji čas ste osrednji sili odredili, da porabite poljsko legijo. To je razburilo duhove v Varšavi in je državni svet poljski odstopil. Stavljeno je bil predlog, da se napravi likvidacijski odsek za zadeve najvišjega narodnega odbora. Napravljeno so bili tudi sklepi, ki zahtevajo združenje vseh treh ločenih delov Poljske in dohod do morja. To je vplivalo tudi na posvetovanje avstrijskih Poljakov zadnje nedelje. Grof Tarnowski se je izjavil za vzdržanje narodnega odbora in za vladno politiko v Avstriji. Vsepoljaki, člani ljudske stranke in socialni demokrati so nato odšli in zborovanje tako razbili.

Italijanska ofenziva.

Italijanska ofenziva pojmlje in se zdi, kakor da bi Italijani čakali na kako našo protiofenzivo. Le Vrh sv. Gabrijela iznova naskakujejo in pravi naše poročilo, da z dne 4. t. m. stojé naše čete na severnem pobočju Vrh sv. Gabrijela v silnem boju. V bojih za to goro so se spodnještajski Slovenci iznova odlikovali.

Zelo hudi boji se nadaljujejo na romunski fronti, kjer napadajo Rusi in Romuni, najhujše severozapadno od Focsani. Južnovzhodno od Črnovic so naše čete v trdovratnem boju zavzele močno utrjeno višino.

Pomembna zmaga pri Rigi. Po skrbni pripravi so Nemci zjutraj 1. sept. prekoračili ob obeh straneh Ŭküllu Dvino in Ruse vrgli, kjer so se sploh postavili v bran. Po dvadnevem boju so dne 3. sept. zavzeli od zapada in jugovzhoda na več mestih gorečo Rigo. Rusi se v gostih, nerednih brambnih skupinah umikajo proti severovzhodu. Južno od ceste, ki vodi iz Rige na vzhod v Venden, so posegle v boj močne ruske čete, da bi krile premagano 12. armado. V besnem boju so pa podlegle. Nemške čete so na več mestih dosegle veliko cesto. Ujetih je nekaj tisoč Rusov, več kot 150 topov in raznih vojnega blaga zaplenjenega.

Notranji boji na Ruskem kažejo močne znake za protirevolucijo, ki se pa lahko tudi čisto mirnim potom izvrši. Kerenjski vidi, da je šla revolucija s splošno svobodnostjo v vseh rečeh predaleč in je državo privedla na rob propada. General Kornilov, ki je svoj čas ušel iz avstrijskega ujetništva in je sedaj vrhovni poveljnik ruske armade, hoče s krepko roko napraviti red v armadi in v zaledju. Povprašujejo se že, kdo da bo določen diktator na Ruskem, ali Kerenjski ali Kornilov. Previdnejši v postopanju je prvi, ker se boji prevelikega odpora od strani delavskega in vojaškega sovjeta.

Dnevne vesti.

Junaške smrti je dne 26. avgusta padel pri Asiagu artiljerijski poročnik g. Viljem Portugall, sin gosp. prvega državnega pravdnika v Celovcu. Bil je hraber vojak in kot človek blaga duša. — V soški bitki je bil v prsa zadet g. Bogomir Ure in je 21. avgusta umrl v neki vojni bolnišnici. Ure je bil sin šmartinskega župana gosp. Ureja. Spoštovanima rodbinama ob bridki izgubi naše iskreno sožalje!

Smrtna kosa. Dne 2. septembra je v Celovcu umrla v 85. letu starosti po kratki bolezni gospa Julijana Kronig, vladnega svetnika vdova.

Tatvine. Mariji Troper je bilo pri nakupovanju na celovškem trgu iz ročne torbice ukradenih 300 K. — Neznani tat je v stolni cerkvi v Celovcu zopet odnesel preprogo izpred oltarja in oltarni prt. Pri nabiralni pušici je odskrnil žabico, pa do denarja kljub temu ni prišel.

Dvojna mera? Z nemalim začudenjem smo čitali o zadnji seji deželnega gospodarskega sveta, kako stališče zavzema naš deželni predsednik grof Lodron nasproti težnjam in opetovanim prošnjam kmetovskega ljudstva na eni in nasproti pravicam velike gospode na drugi strani. Da se merijo pravice baronom po drugem birnu kakor kmetiskim param, že vemo od lani, ko bi bila morala baronica G. okoli 6 vagonov krompirja oddati za c. kr. erar, pa se je s pomočjo grofa Lodrona izvila tako daleč, da ji ni bilo treba dati ničesar. V omenjeni seji je izjavil g. grof, da ne pusti postreljati divjačine po koroških lovih — dasiravno bi po ministrskih odlokih to mogel storiti —, ker je bil že trikrat na lovu in ni videl nobenega srnjaka. Čudna logika to. Ker neumni Tomaž ni videl srne, pa ne verjame, da eksistira. Kakor je bilo čitati v zadnjih časih po

celovških listih, se v najbližji okolici Celovca kmetstvo prebivalstvo venomer pritožuje nad velikansko škodo, ki jo povzroča divjačina po polju, pa vse zaman. Grof Lodron ne verjame ljudstvu, ki toži in prosi po odpomoči, on ni videl srne, torej je ni. Tako postopanje najvišjega uradnika na Koroškem nasproti ljudstvu, ki v potu svojega obraza zase in za tisoče drugih prideluje vsakdanji kruh, je v resnici škodljivo in se temu mora že skoraj narediti konec. Gospod grof naj le gre v najbližjo okolico Celovca in naj pogleda po ajdovskih poljih in verjeti bo moral pritožbam. Sicer smo se pa že večkrat povpraševali, zakaj deželni predsednik v tem slučaju ne izvršuje ministrskih odredb v prid kmetu? Kaj bi le bilo, ko bi se po tem principu ravnali tudi kmetje?

Tržaški škof v nevarnosti. Minoli petek ob pol 1. uri zjutraj so obrambni topovi zbudili speče prebivalstvo v Trstu. Četrte ure pozneje so se slišali trije močni poki, drugi za drugim. Bombe italijanskih letalcev so padle na škofijsko palačo. Služinčad se je vsa prebledela prerila skozi dim in razvaline na prosto; med tem se je zbralo že vse polno ljudstva. Prevzvišeni gospod škof je ohranil pri teh dogodkih popolnoma mirno kri. V drugem nadstropju so poškodovane 4 sobe in hodnik, streha je razdrta. Na vrtu, kamor je padla tretja bomba, je vse razdejano. Domača škofijska kapela, krasno delo slovenskega umetnika Vurnika, je ostala nepoškodovana. Človeških žrtev ni bilo nobenih.

Zasebni uradniki in uradnice na Kranjskem, Slovenskem Štajerskem, Koroškem in Primorskem se opozarjajo, da se bode vršil začetek meseca septembra v Ljubljani ustanovni občni zbor „Društva zasebnih uradnikov in uradnic na slovenskem ozemlju.“ Društvu more pristopiti kot član vsak uradnik ali uradnica katerekoli narodnosti, ki biva na imenovanem ozemlju. Namen društva bode predvsem zastopati stanovske koristi zasebnega uradništva, skrbeti za izboljšanje gmotnega položaja, člane strokovno izobraževati, nuditi jim v potrebi podpora sredstva, skrbeti v brezposelnosti za službo itd. Ker more biti tako društvo za zasebno uradništvo zdaj in v bodoče velike važnosti, je sakega posameznega uradnika in uradnice lastna in skupna korist, da pristopi društvu kot član. Zato naj oni, ki so pristopnice že prejeli, te čimprej podpisajo in jih vrnejo na naznanjeni naslov. Kdor pa pristopnice še ni prejel, jo dobi pri g. Iv. Hitru, nadoficijalu Mestne hranilnice ljubljanske v Ljubljani. Pristopnino in članarino bode določil ustanovni občni zbor.

Kršnaves pri Dobrlivasi. (Smrtna kosa.) Temna noč razprostrla je svoje črne peroti nad spoštovano rodbino Železnikovo v Kršnivesi minuli torek. Ko vsa narava krepilnega mira in počitka potrebuje in človek v sladkem spanju nove moči zbira za prihodnji dan, se je v obitelji Železnikovi zgodil pretresljiv udarec: hišna gospodinja in člana mati Železnikova je šla k nočnemu počitku, iz katerega se ni več vzdramila. Zadeto od kapi, so jo našli mrtvo ob pol 11. uri po noči. Njen soprog jo je slišal trikrat lahno zakašljati in jo je vprašal, če ji je hudo, pa ni bilo nobenega odgovora. Ko je prižgal skrbni gospodar luč, je našel svojo zaročnico mirno spatati večno spanje. Nepopisljiv prizor za domače! Ljubljena soproga, skrbna mati, dobra gospodinja, vzgledna, usmiljena dobrotnica revežev je nenadoma izdihnila svojo plemenito dušo. Marljiva kot čebelica je bila tako naglo umrla pokojnica pokopana v četrtek, objokovana od svojega moža, treh hčer in sina, v vojski se nahajajočega. Obilna udeležba pri pogrebu je glasno pričala, da je bila nepozabna ranjaka člana od vseh pogrebcev; vsa župnija plaka za dobro Železnikovo materjo. Bog naj potolaži prizadete, rajni Železnikovi materi pa bodi Bog usmiljen plačnik za njeno dobro dela!

Lahka bodi Tebi zemljica, ki krije Tvoje teló,
Duši pa Tvoji usmiljeni Jezus odkaže naj sveto nebo!

Šmihel — Kazaze. (Izlet šmihelskega Marijinega vrtca.) Že dolgo, morda še nikoli nismo imeli v Kazazah tako ganljivo-veselega dneva kakor je bila nedelja dne 26. vel. srpana. Prišli so namreč k nam od naših otrok in mladine tako teško pričakovani otroci „Marijinega vrtca“ iz Šmihela. Niso še bili nikdar pri nas, zato smo jih bili tem bolj veseli, še posebno z ozirom na to, ker je župnija Kazaze samo del nekdanj (do 1. 1869) do Breze in Humč segajoče župnije Šmihel. Ob treh popoldan, pod vodstvom svojega za nje tako vnetega kateheta č. gospoda Grila, med zvonjenjem zvonov so vkorakali v lepo urejeni procesiji v naš božji hram. Bilo jih je 85. Že prva pesem, ki so jo zapeli štirideseteri pevci „M. V.“ pod vodstvom vodnikovim, stoječi sredi cerkve okoli harmonija Mariji v pozdrav: „Ave Marija!“ od Klebarta, nas je že ganila do solz. Po nagovoru domačega dušnega pastirja na otroke smo skupno poslali svoje molitve za mir h prestolu

Kraljice miru. Popred so še zapeli otroci „Gospoda le moj duh slavi“, od Vavkena, nakar je sledil blagoslov s petimi lavretanskimi litanijami od o. A. Hribarja s šestimi odpevanji. Po molitvah je zadonela po cerkvi krasna pesem: „Svetogorski kraljici“ („Kje dom je Tvoj, nebeška mati“) od Vodopivca. Vzneseno in pogumno so prednašali tudi „Tantum ergo“ in „Genitori“ od skladatelja Istelna v Celovcu. Za slovo pa niso mogli zapeti Mariji lepše kakor je ona „Lepa si Marija, polna milosti...“ s svojimi angelskimi solospeli, svojim prisrčnim besedilom in s svojo nežno-čutno melodijo. Vse je bilo prijetno ginjeno, pozabili smo za čas na vojsko, zdelo se nam je, da smo bili za par trenutkov v raju med angelskimi zbori. Po cerkveni slovesnosti so se otroci s svojo malico malo pokrepčali, zapeli par lepih narodnih, nekaj podeklamirali na župnijski trati ter nato paroma odšli, zapevši pred Kajžrom na Metlovi še nekaj pesmic in „lahko noč“ spet proti Šmihelu. Hvala vam vsem in vašim odgojiteljem! V spominu našem nam ostanete neizbrisni. Bog z vami in Marija!

Črneče. (Strela.) je udarila dne 29. avg. zvečer v stolp farne cerkve in ga razrušila. Na vrhu je tramovje tudi vnela, a se je posrečilo, ker je deževalo, večji požar zabraniti. Poškodovana je nekoliko tudi cerkvena streha. Nevarnost za vso vas je bila zelo velika. Na pomoč je prišla požarna bramba iz Spod. Dravograda. V cerkvi je pustila strela sledove na steni pod stolpom, na kateri je skakala sem in tja. Cerkveni stolp je bil močno krit (l. 1879) z macesnovimi dilicami, a brez strelovoda, ker so svojčas spoznali, da ga radi bližnjega gozda ni treba.

Libeliče. (Napad.) Minuli teden so neznanu lopovi napadli in precej ranili, da je morala v bolnišnico v Slov. Gradec, staro Plaznico v Tribeju. Dobila je hude rane po glavi in zaprli so jo v klet, iz katere so jo rešili šele sosede. Napadalci so brskali po stanovanju, a denarja niso našli, drugih stvari, tudi živil, pa se niso dotaknili. O storilcih še ni sledu.

Marija na Zili. (Prvo sveto obhajilo.) Lep in vesel praznik so obhajali prvoobhajanci v nedeljo 26. m. m. Smeli so prvokrat prejeti v svoja srca Jezusa, na katerega so morali tako dolgo čakati, po katerem so tako zelo hrepeneli. Zelo lepo, vsem v spodbudo so se obnašali, so pač spoznali neizmerno srečo, katero imamo v Zveličarju. Bi vendar vsi to razumeli, ne samo ubogi in revni, ampak tudi bogati ljudje, višji sloji, bi vsi posnemali prve kristjane, ki so hodili vsak dan k svetemu obhajilu, ki so bili stanovitni v lomljenju kruha, potem bi pač ne bilo te grozne vojske, ne sovraštva na svetu, ampak vsi bi bili edini, enega srca, bi se ljubili med seboj in vsak bi dal vsakemu svoje. Bog, daj, da bi zlato solnce miru kmalu zasijalo na temnem vojnem nebu.

S Koroškega. Učitelju-Slovencu, ki je bil obsojen služiti proti lastni volji v nemškem kraju, je bilo rečeno od nemškonacionalnega načelnika kr. š. sv., da ni zmožen vzgajati otroke v nemškem duhu. Dobro, se odreže ta le: „ako jaz nisem zmožen vzgajati v nemškem duhu, tako logično tudi niso zmožni onih 100 in 100 nemških učiteljev, ki služijo na Slovenskem, slovenske otroke v slovenskem duhu. Proč ž njimi, potem pa grem jaz tudi, in še le rad.“

Štebenj pri Dobrlivasi. (Smrt vojaka.) Dne 27. m. m. je pd. Vute v Čepičah dobil karto iz vojn. rez. bolnišnice, da je tam njegov sin Friderik, 25 let star, vsled strela v trebuh na 1000 m, previden, umrl. Rajni je bil pokopan na cerkvenem pokopališču v fari Dellach v Zgornji Dravski dolini; počiva torej v rojstni deželi na Koroškem. Bil je že 28 mesecev vojak ter vzgleden, priden in zaveden slovenski mladenič. N. p. v m.!

Zablate. (Žrtev vojske.) Umrl je v Ljubljani v bolnišnici na vnetju ledvic 46 let stari Peter Mosegar, pd. Žlebnik v Zablatih. Bil je vpoklican v jeseni leta 1916 kot črnovojnik. Že prej bolehen, je podlegel vojnim težkočam. Pokopan je na ljubljanskem mestnem pokopališču. Rajni Žlebnik je bil miren in tih človek, skrben in delaven ter varčen gospodar. Zapušča ženo in osem otrok, od katerih je najmlajši star šele 3 leta, najstarejši pa služi kot prostovoljni strelec cesarju. Huden udar je to za Žlebnikovo hišo, kajti lega hribovitega polja bo delala osamljeni ženi obile težkoče. Tolaži se uboga žena ob ranem grobu svojega moža, saj mnoga jih je, ki niti za grob ne vedo, a ti si ga vsaj spremljala na zadnji poti. Spaval boš, blagi Žlebnik, svoj večni sen v lepi Ljubljani na slovenski zemlji med tem ko tvoji sosede počivajo ob mejah Avstrije v daljni tujini. Ti si že deseta žrtev iz naše male naselbine. Osem hiš je žrtvovalo deset mož, krepkih junaških za našo ljubo Avstrijo. Dal Bog, da bi te žrtve ne bile zaman, da bi nam zasijala kmalu doba miru, vsem našim nepozabnim Zablačanom pa večni mir in pokoj in ob glasu sodne trombe nam daj veselo svidenje!

Žrtev vojne. Padel je na laškem bojišču Josip Račnik, mesarski pomočnik iz Šmihela pri Pliberku. Zadel ga je granata. Pred smrtjo je bil odlikovan. Večni mir junaku!

Vransko — Sv. Uršula. Ne 11., ampak 12. septembra 1917 poročamo v domoljubne namene čez Grad na Sv. Uršulo, kjer bo 13. sept. zjutraj sv. opravilo. Časa za razgledovanje bo tokrat 4 ure. Okrog poldne odhod ali na vlak ali k Sv. Križu na svečanost „povišanja sv. križa“ v petek, dne 14. septembra 1917.

Mohličje. (Bela žena. — Razno.) Več kot pol leta ni bilo v naši župniji smrtnega slučaja. Tem bolj pogosto pa je začela sedaj bela žena obiskovati župljane, kajti tekom enega meseca jih je umrlo kar 6, od teh 5 iz ene vasi, ki šteje komaj 9 hiš. Najbolj prizadeta je bila pd. Štumfcova hiša, kjer sta v kratkem umrla dva, gospodar in stari oče, ki so bili kot 85 letni starček najstarejši mož v župniji. Gospodar je bil brat g. profesorja veronauka na gimnaziji v Beljaku, č. g. Jož. Hribarja. Obilna udeležba pri obeh pogrebi je bila dokaz, kako priljubljena sta bila oba, kar je povdarjal tudi domači g. župnik v nagrobnem govoru. Posebej pa je še omenil, da je bilo v tej hiši sprejetih in vzgojenih toliko zapuščenih otrok, kakor malo kje v kaki drugi družini, čeravno je bil gospodar sam brez otrok. Zato pa je gotovo našel plačilo na onem svetu, kar je dobrega storil malim. Domači pevski zbor dod spretnim vodstvom g. Vavtižarja je zapel pred hišo in na grobu krasno žalostinke. — Glasom dunajskih listov je bil o priliki rojstnega dne presvitlega cesarja domači g. župnik J. Rudl odlikovan z vojnim križcem za civilne zasluge. — Posledice letošnje suše se kažejo tudi pri nas. Krme povsod primanjkuje. Več bo krompirja in prosa. Zelja pa ne bo veliko. Treba bo tedaj varčevati na vse strani, posebno dokler še kaj imamo, pa ne pozneje, ko ne bo ničesar več. Dolžnost pridelovalcev, odjemalcev in odgovornih oseb pa bo, da se bodo ves živč modro in praktično uravnali in tudi porabili. Potem vzdržimo!

Globasnica. Izobraževalno društvo v Globasnici priredi dne 9. kimavca t. l. ob 3. uri po starem času v lastnih prostorih gledališko veselico s sledečim sporedom: 1. igra „Lurška pastirica“, 2. deklamacija Gregorčičevih pesmi, 3. igra „Zamorec“. Prvo igro vpriporijo dekleta, drugo fantje. Med posameznimi točkami nastopa pevski zbor. Ker obeta dnevni red mnoge in lepe zabave, čisti dohodki pa se razdelijo v dobrodelne namene, nadejamo se prav obilne udeležbe od blizu in daleč.

Izobraževalno društvo.

Iz seje gospodarskega sveta

24. avgusta 1917.

Posvet je veljal oskrbi z mlekom in jajci. Deželni predsednik grof Lodron je poročal: Pomanjkanje krme sili deželo, da zmanjša število živine, ki znaša kakih 200.000 glav. Ko se bo paša dobro porabila, bo treba prihodnje mesece to število energično znižati. Ko bo živina dobro rejena, jo bo treba zaklati, predno bo začela hujšati. Za izvoz v druge dežele nimamo dovolj živine, ker moramo armado in deželo oskrbovati. Oktobra se bo začela živina klati, meso pride v zmrzovalnice in se napravi obstoječe. Klati se bodo morala boljša goveda, če tudi ni pitanih volov. Malo število volov mora ostati kmetom za vprego; zato bo treba zaklati tudi del mlekaric in sicer kakih 33%, zlasti slabše mlekarice. Če bo mogoče ohraniti vse krave, ki dajo še 4 litre mleka, se bo videlo. Meja bo menda med 4 in 5 litri; vsaka krava, ki daje manj mleka, mora stran. Seveda bo manj mleka, kar bo resno vprašanje za Celovec in Beljak. Urediti bo treba za obe strani: Kmet se mora odreči večjemu dobičku, konsument pa ne sme zahtevati, da naj oddaja kmet mleko pod ceno. Jaz sem bil proti vsakemu zvišanju cene za mleko, pa od trenutka, ko znižamo število krav, se to ne bo držalo in bom za zvišanje cen do gotove meje. Prosim g. Schumyja, da poroča, kako je proračunjena cena za mleko. Nadzornik Schumy poroča: Za krave je 215 dni za krmljenje s suho in 150 dni za

krmljenje z zeleno krmo. Če dobi krava 12 kg sena, ki stane doma kg 17 v, nadalje 3 kg slame po 8 v, 1 kg močne krme (zadnje žito) po 50 v, se porabi na dan za 2 K 78 v; po letu na dan 1 K 80 v. K temu še druge cene:

Vardevanje	K 121.—
poraba hleva	36.—
svetloba, zdravila	15.—
zavarovalnina	22.50
obrestovanje vrednote . .	75.—

Torej se za kravo porabi na leto 1137 K. Vzemimo, da krava dobro molze in dá 2000 litrov mleka, kar daje le 33% krav. Od tega mleka pride na teleta 400 litrov, vsled česar se mora odračunati dobiček od teleta; za konsum ostane torej le 1600 litrov, 180 K stane tele, vsled česar se zniža poraba za kravo na 957 K. To pove, da stane (kmeta, op. ur.) liter mleka 60 v. Tako je, ker imajo kmetje možnost, da prodajo svoje seno za 17 K z doma. Za steljo se ni vračunalo, ker daje gnoj. Če je poleti paša, je cena malo nižja in sicer pride na 52 K 3 v. Treba je pa tudi računati, da izmolžene krave izgubijo na vrednosti, ker so samo še klavna živina. Ta odpadki znaša 3 do 6 v na liter mleka. Če torej to prištejemo, stane cena mleka 63 do 66 v, oziroma 55 do 58 v. Če pa se iz mleka napravi surovo maslo, se doseže za liter mleka 64 v, pa vmetki pri tem niti vračunjeni niso. Vsled nizke cene telet se ne izplača pitanje, pač pa vzreja. 100 l mleka daje klavnemu teletu 1 kg več teže, torej se dobi za liter 30 v. Pujskom pa daje 10 l mleka 1 kg teže več; torej je izraba 60 do 70 v za liter mleka.

Grof Lodron vpraša, če se naj cena za mleko zviša?

Posl. Gröger se odločno izreče proti vsakemu zvišanju, ker je mleko najpotrebnejše, zdaj, ko so ljudje izstradani. Če kmete pridelovanje mleka toliko stane, naj tudi oni doprinesejo v vojnem času žrtve. Gladu kmetje še niso trpeli in tudi sicer niso toliko žrtvovali kakor drugi. Pravijo, da ni mleka, na jezeru pa se prodaja bela kava in mleko, seve le za gospodo, ki imajo za to časa in denarja.

Občinski svetnik celovski Wilfan je proti podražanju mleka, razen če neobhodno potrebno. Podražanje za 50% pa bi prebivalstvo ne zmoglo. H. Prosch prosi v imenu Beljaka, da se mleko ne podraži.

Okr. glavar Chodzakar iz Volšperga meni, da ne bo nič več mleka, če se podraži. Krivično je pa tudi, če se s kmetom drugače ravna kakor z industrijo in obrtniki. Če plačujemo tem grozne svote, zakaj ne bi kmetom. Če se pa ugovarja, da je mleko splošna hrana, naj se pa kmeta drugod odškoduje.

Dvorni svetnik pl. Posanner pravi, da bi bilo na deželi še več mleka dobiti, treba je skriti privatno oddajanje mleka.

Nadz. Schumy je za to, da se množina mleka za oddajo za posamezne kmete kontingentira za 2 do 3 mesece, če kmet dobi več mleka, bo njegovo; drugače je z upornimi kmeti, ki jih je treba ostreje prijeti.

Labudska dolina daje 150 litrov mleka. To je premalo. Tudi surovega masla daje premalo, zdi se, da se hoče odtegovati. Borovlje tudi premalo dajo. Ni dovolj, da se oskrbujejo Borovlje in Bistrica, tudi v Celovec bi lahko pošiljali mleko. Celovška okolica ni dobro organizirana. Libeliče pošiljajo mleko k Petzoldu, ki nareja surovo maslo. Kraj je tako blizu železnice, da bi se od tam lahko dobivalo v Celovec sveže mleko. Tudi Trg bi lahko dal več mleka, kakor potrebuje. Št. Vidska okolica ima veliko krav in je rodovitna, pa dobiva Št. Vid mleko iz Brež. Mleko iz Brež, Krke in Starega dvora bi lahko pošiljali vse v Celovec. Ne razume tudi, zakaj ne bi Bela in Jezersko pošiljali več.

Posl. Nagele: Kmet potrebuje sedaj sam več mleka. Za liter mleka dobi 34 v, če se mu zviša za 10 v, bo kmet zadovoljen.

Mestni fizik dr. Schmid: V Celovcu je slabše kakor v Beljaku; mleko s prilivanjem in sladkorjem uporabimo tako, da en liter zadostuje za tri dojenčke, pa jih je še kljub temu 5000 brez mleka; 700 privatnih hiš ne dobiva več privatnega mleka.

Msgr. Podgorc: Obravnava je taka, kakor da bi bilo tu nasprotstvo med producenti in konsumenti in bi ta zastopal te, oni pa one. Tega v resnici ni. Vsi skupaj nočemo drugega, kakor več mleka v mesto. Schumy je rekel, da se ga da še na več krajih več dobiti, toda tudi krav bo manj. Zato ne preostane nič drugega, kakor da poizkusimo z zvišanjem cen.

Oskrba jajc. Grof Lodron: Odredba deželne vlade je napravila fiasco. Treba jo bo izpremeniti. 70 do 75 jajc povprečno bo morda vsaka kura na leto znesla, v mirnem času so računali na 60 do 90 jajc od kure. 30 jajc na leto bi se lahko zahtevalo od vsake kure, ki nese. Cena 10 vin. v odredbi se je označila za prenizko.

Schumy: Če se računa s 60 jajci na leto, naj se ne zahteva več kakor 15.

Msgr. Podgorc priporoča srednjo pot. Brez odredbe ni reda in se pospešuje tihotapska trgovina. Cena je primerna s 30 v, naj pa se dela za jajca različne velikosti razlika. Male domačije, ki imajo par kur za lastno potrebo in jih krmijo z odpadki jedil, naj bi bile izvzete.

Novo nakupovanje vojnih kovin.

Glasom odredbe c. kr. domobranskega ministrstva z dne 25. junija 1917 se je že od 23. septembra 1915 obstoječa dolžnost za oddajo reči iz

bakra, bakrenih zlitin, niklja in aluminija

podaljšala. Armačna uprava kliče s to odredbo avstrijsko prebivalstvo iznova, da utrdi brambno silo armade s hitro oddajo kovin, potrebnih za izdelavo municije. V zaupanju na priznano patriotično mišljenje se najprej poziva k

prostovoljni oddaji

reči, ki so pod zaporo.

Da se občinstvu prostovoljna prodaja reči, ki se morajo oddati, olajša, je kovinska centrala akcijska družba skupno z Zvezo avstrijskih železninarjev iznova napravila, kakor v letih 1915/16, v raznih krajih Avstrije nakupovalnice vojnih kovin, katerih naslovi se po časopisih objavijo.

Nakupovanje se vrši zopet proti plačilu v gotovini na podlagi oblastveno določenih cen, ki morajo biti v nakupovalnih lokalih nabite. Kake reči se morajo oddati, bodo letaki dali potrebna pojasnila. Letaki se brezplačno dobé pri občinskih uradih in nakupovalnicah in se bodo vrh tega po časopisju razširili.

Prostovoljni nakup bo zopet samo na omejen čas dovoljen, po katerega preteku se začnejo oblastvene rekvizicije. Pri teh rekvizicijah se plačuje naknadno in se bodo nizke cene plačevale, vsled česar je v interesu občinstva samega, da se takoj posluži prostovoljne oddaje.

Nakupovalnice so zaenkrat pooblašene, da smejo tudi druge kovinaste domače reči nakupovati po oblastveno določenih cenah. S tem je dana zadnja priložnost za prostovoljno prodajo teh reči, ki naj bi se je tem bolj posluževali, ker se bodo izvršile komisije, ki bodo zamudne oddajalce poklicale na najstrožji odgovor.

Seznam nakupovalnic vojnih kovin

glej na strani 154.

V zalogi tiskarne Družbe sv. Mohorja v Celovcu je izšla knjiga:

Slovensko-nemški in nemško-slovenski slovarček.

Sestavila dr. J. Sket, c. kr. vlad. sv., in Št. Podboj, c. kr. prof.

Cena v prt vezani knjigi je K 2.40, po pošti K 2.50.

Dobi se v vseh knjigarnah.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

Pavličeva
ulica
št. 7.

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in
praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Pavličeva
ulica
št. 7.

Raznoterosti.

„Štajercu“ obračajo hrbet. „Slov. Gospodar“ poroča: Kmet M. Z. od Sp. Kungote nam piše: „Že od l. 1901 sem bil zvest naročnik na „Štajerca“. Le obžalujem, da sem bil tako dolgo udarjen s slepoto in bil naročen na list, ki je največji škodljivec slovenskega kmetijskega ljudstva in največji zagovornik in prijatelj spodnještajerskih nemškutarjev in šnopsarjev. „Štajerc“ je samo zaradi tega tiskan v slovenskem jeziku, da bi lažje mamil in z lažmi slepil slovensko ljudstvo, ker dobro ve, da bi ga ne razumelo, ako bi bil tiskan v nemškem jeziku. Pod solncem ni večjega hinavca in obrekljivca kakor je „Štajerc“, o tem sem sedaj popolnoma prepričan. Naročam se sedaj na „Slov. Gospodarja“, ki odkritosrečno zagovarja slovenskega kmeta.“ — Kmet, ki nam to piše, je sicer prišel nekoliko pozno do pravega spoznanja, toda nič ne de, še ni prepozno!

Kam gredo naši zvonovi? Sploh vlada mnenje, da se vlivajo iz zvonov topovi za obrambo države. Toda ne! „Reichspost“ je naznanila, da jih dobiva madžarski žid Manfred Weiß v Budimpešti; kaj ž njimi dela, tega ne pove. — Gospod Weiß jih prodaja tovarnam za modro galico, kot je razvidno iz interpelacije v hrvatskem saboru. Iz naših zvonov se proizvaja modra galica za ohranitev vinogradov madžarskih magnatov.

Lastnik in izdajatelj: **Gregor Einspieler**, prošt v Tinjah.
Odgovorni urednik: **Otmár Mihálek**.
Tiskarna Družbe sv. Mohorja v Celovcu.

Lepih škodlev za kritje strehe želim kupiti. Kdor jih ima na prodaj, ga prosim, da mi jih blagovoli ponuditi. Jurij Štular, Dolinčice, pošta Šmihel pri Pliberku, Koroško.

Nabirajte in sušite gobe (jurčke)!

Vsako množino lepih suhih gob, orehov, lešnikov in brinjevega olja kupi in plača po najvišji ceni

M. Rant, Kranj (Kranjsko)

prva eksportna tvrdka deželnih in gozdnih pridelkov.

Posebno lep zaslužek se ima pri nabiranju in sušenju gob!

Slovenci, podpirajte „Mir“ z inseriranjem!

Framydol je sredstvo za pomlajenje las, kirdeče, svetle in sive lase in brade za trajno temno porbarva. 1 steklenica s poštnino vred K 2.70.

Rydyol je rožnata voda, ki pordeči blede lica. Učinek je čudovit. 1 steklenica s poštnino vred K 2.45. — Povzetje 55 h več. — Naslov za naročila:

Jan. Grollich, drožerija pri angelu, Brno 638, Morava.

Paramente

kakor mašna oblačila, pluviala, vela, plaščke za ministrante, cerkveno perilo, birete, kolarje, šmizete, kelihe, ciborije, monštrance, zvončke itd., križe, sohe v bogati izbiri po nizkih cenah ima v zalogi oddelek za paramente Jožefovega društva v Celovcu.

Harmonium želi kupiti Pavel Jank v št. Rupertu pri Celovcu, Bahnstraße 15.

Podaljšaj svoje življenje!

Svoje življenje je mogoče podaljšati, zabraniti bolezni, bolane ozdraviti, slabotne krepiti, omahujoče utrditi in nesrečne razveseliti!

Kaj je za vsako boleznijo?

Oslablost živčne moči, žalost, izguha ljubih prijateljev ali svojcev, razočaranje, strah pred boleznijo, napačen način življenja in mnogo drugih vzrokov.

Veselo srce

je najboljši zdravnik! Je pot, da postaneš vesel, da se Tvoja nava poživi, da zadobiš novo upanje, in ta pot se ti pokaže v spisu, ki ga dobi vsak, ki piše ponj, takoj in

Čisto zastoj!

V tej drobni knjižici se razlaga, kako se v kratkem da brez motenja v poklicu nadomestiti moč živcev in mišic, kako je mogoče izboljšati in odstraniti utrujenost, slabo razpoloženje, raztresenost, oslabeost spomina, nevoljo do dela in razne brezštevne druge prikazni bolezni. Zahtevajte to pisanje, prineslo Vam bo upalne ure.

Naslov: **Ernst Orsech, Berlin S. W., Markgrafenstraße 63, odd. 477.**

Kupovanje vojnih kovin

od

kovinske centrale akcijske družbe, Dunaj, VII., Mariahilferstraße 70.

Z odredbo z dne 25. junija 1917, drž. zak. 271, je bilo ukazano, da se morajo oddati nadalje kovinaste reči. Zaenkrat se smejo reči na prosto roko prodajati vojnokovinskim nakupovalnicam kovinske centrale akcijske družbe na Dunaju proti gotovini. — **Prostovoljna oddaja nudi prednost takojšnjega plačila v gotovini in višje cene.**

Kdor hitro oddaja, pomaga naše armade oskrbovati z municijo in nam mir prinaša bliže!

Seznam nakupovalnic vojnih kovin:

V okolišju celovškega okrajnega glavarstva:

Borovlje: Anton Lečnik.

Celovec: „Eisenhof“, Janez Einicher.

Nakupovalnice vojnih kovin na Koroškem:

Šmohor: Jožef Avgust Eder.

Št. Vid ob Glini: Ferdinand Zedischnigg.

Špital ob Dravi: Janez Berger.

Beljak: Klein & Lang.

Volšperk: L. M. Offner.

Nadaljne nakupovalnice se še naznanijo.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu.

Delniška glavica: K 10.000.000.

Rezervni zaklad: K 1.500.000.

Prodaja srečke razredne loterije.

Kolodvorska ulica št. 27.

Centrala v Ljubljani.

Podružnice: Celje, Gorica, Sarajevo, Split, Trst.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun. Nakup in prodaja vrednostnih papirjev vseh vrst.

Srečke na obroke, promese k vsem žrebanjem.